



Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > תפילה 008 שם השם זוקף

תפילה 008 שם השם זוקף

ברוך אתה - כריעה. בשם הויה האדם צריך לזקוף.

בברכות השחר מתפללים זוקף כפופים - הקב"ה זוקף כפופים.

בתפילה לא כשם שאני נכתב אני נקרא. כשכהן גדול ביום הכיפורים אמר שמו אז נקרא כנכתב.

יש אדון מלשון אדון לעבד.

אבל - 'אדון הכל' זה מהלך של מלוכה. אי אפשר להיות אדון הכל אם הוא לא מלך. **הוא אדון על כולם.**

עיקר הכוונה לא מסתיימת בזה שהקב"ה הוא אדון הכל, אלא בזה שאנחנו עבדים שלו.

כל עיקר הכוונה הוא שהדברים מכוונים אלי, לא רק בדעת של שכל אלא שהדברים הנאמרים בפיו מצרפים אותו ממש למציאות שהוא עבד של בורא עולם.

בשלב זה אדם מעמיד את עצמו כעבד של בורא עולם.

יש שתי הבנות בעבודת:

הכרה ראשונה: כל מה שקנה עבד, קנה רבו. לאדם אין שיעור לעצמו. אדון הכל מעמיד את האדם כך שהאדם מבטל למציאותו יתברך.

הכרה עמוקה יותר: הוא מכיר לא רק שהקניינים שייכים לקב"ה אלא שכל כוחות הנפש שלו, כל החלקים שלו שייכים ובטלים לקב"ה. זה קבלת עבדות מריש דרגין עד סוף דרגין.

עבד צריך להיות כל הזמן ברשות אדונו. בן לא תמיד נמצא בקרבת אביו. יש לו מצוות כיבוד הורים אבל כשכבר לא סמוך לשולחן אביו, הוא יוצא למקום חדש. בן נמצא באהבת נפש אל אביו אבל לא פיסית תמיד. הבן הוא חלק מאביו ממש.

עבד משועבד ומשרת את אדונו תמידית.

"יהושוע נער לא ימיש מתוך האוהל" - שימוש גמור למשה.

מצד אהבה הבן בדרגה עליונה יותר מהעבד אבל מצד מדרגת מקום העבד נמצא הרבה יותר עם האדון מאשר הבן.

"כל הקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו" - מה הכוונה קובע מקום לתפילתו?

עיקר תפילת שמונה עשרה היא ברכתו של אברהם אבינו.

תפילה זו מצריכה מקום. יש מדרגה של בן שנמצא עם אביו בנפש.

יש מדרגה של עבד שנמצא עם אביו במקום. אין העולם מקומו של הקב"ה אלא הוא מקומו של עולם.

תפיסה של תפילת שמונה עשרה היא מדרגה שקראת עבד, שבכל מקום שהוא נמצא הוא נמצא עם הקב"ה במקום אחד.

חלק מהכוונה של תפילה זה לקבוע מקום קבוע ממש.

בנוסף לזה יש לתפוס שבכל מקום שהוא נמצא הוא נמצא עם הקב"ה.

הוא מוכן בכל עת לשמש את בוראו.

יש מקום במלכות שכן לא נכנס לשם אבל עבד כדי נמצא שם כדי לשמש את בוראו.

"משה עבדי מת", "כי עבד נאמן קראת לו" - משה רבנו הוא העבד הנאמן של הקב"ה. משה רבנו נמצא אצל הקב"ה ממש, תמיד.

המצאות משה עם הקב"ה והיות עבד זה אותה סוגיה.

עבד אף פעם לא נמצא לבד.

עבד לא בנוי על מהלך של עבד.

עבד הגדרתו שהוא נאמן לאדונו ונמצא איתו תמיד.

הימצאות עם הבורא יתברך שמו זה מדרגה של עבד.

עומק הקשר עם הקב"ה זה מדרגה של בן.

קובע מקום לתפילתו הכוונה שיש לו תמיד מקום להעמיד עצמו לדבר איש אל רעהו, אני נמצא כאן ויחד איתי באותו מקום ממש נמצא הקב"ה.

קובע מקום לתפילתו יכול להכנס למהלך של 'אתה' שדובר לעיל.

מדוע כשאומרים שם הויה זוקפים?

תפילת שמונה עשרה נקראת תפילת עומד. דין עומד ממש בשמונה עשרה יש כשמגיע לשם הויה.

מה זה עומד לפני המלך? שהוא מצרף עצמו למציאות של מלכו של עולם.

כאשר אדם זוקף בשם הויה מאיפה יש לו מקום לזקוף? לאדם אין כח להיות זוקף מעצמו. אם הוא זוקף מעצמו זה גאווה.

לאדם יש מקום להיות זוקף רק מכח דבר איש אל רעהו.

כל הבהמות כולם אין מדרגה של זקיפה, חוץ מהנחש לפני החטא.

היחיד בכל מציאות החיים שיש לו מציאות של זוקף זה האדם.

אדם בלי צלם אלוקים, "סר צילם מאליהם", אין לו שום מציאות בעולם שיהיה זוקף.

בצלמנו כדמותנו, מתוקף כך הוא נברא ומתוקף כך הוא יכול להיות זוקף.

כל זמן שלא מתגלה באדם צלם אלוקים אז הוא לא יכול לזקוף.

מה הגילוי של צלם אלוקים באדם?

צלם אלוקים שמתגלה באדם זה כאשר האדם, המציאות שלו, המידות שלו, מצורפים לכח שממנה הקב"ה ברא את כל הבריאה כולה.

בכללות על כל מעשה הנבראים נאמר "כולם בחכמה עשית".

כאשר אדם בעל שכל מועט הוא יכול לעמוד לפני המלך.

אדם יכול לעמוד לפני המלך רק כשהוא דומה למלך, בצלם אלוקים נברא האדם.

אם לא נברא האדם כצלמנו כדמותנו הוא היה כמו כל החיות ולא יכל לזקוף.

נברא האדם בצלם ודמות של מעלה. אם כל החיים של האדם זה חכמת התורה הקדושה אז הגילוי של הקב"ה יכול להיות אצלו כדבר איש אל רעהו.

"אשר ברא את האדם בחכמה", חכמה זה אורייתא, התורה הקדושה.

כל זמן שאדם מצורף למה שנאמר "עפר אתה" ויצר את האדם עפר מן האדמה" הוא לא יכול לעמוד בפני בוראו, צריך לקום מעפר.

צריך להתנער מהעפר "התנערי מעפר, קומי". ולאיפה קומי? לחזור לצלם אלוקים שממנו האדם נברא. ומה הוא הצלם אלוקים שממנו האדם נברא?

כאשר מוחו של האדם וליבו ספוגים בחכמת התורה הקדושה.

שם הוא כביכול יכול להיות דומה למציאות בוראו.

החכמה של הקב"ה מתגלה בתורתו וממנו הוא יצר את האדם. שם הוא יכול להיות דומה למציאות בוראו.

אדם מדבר מהפה, אבל מה יש בתוך אותו גולגולת שאדם יכול לדבר עם הקב"ה? אם הראש הזה מלא בחכמה אז הוא יכול להיות במציאות של צלם אלוקים.

העמידה לפני בוראו בנויה מסדר של כמה מדרגות כמו שהוזכר לעיל אבל עכשיו דברים יקבלו יותר בהירות:

דבר ראשון שאדם צריך לנקות את עצמו הוא מעבירות. ב'קרבנות' הוא מנקה עצמו מעבירות. הוא צריך לנקות את עצמו ממידות רעות והוא צריך לנקות עצמו ממחשבות זרות.

עם איזה מחשבות הוא כן צריך להכנס?

התפילה שקודמת לשמונה עשרה היא תפילת אהבה רבה של קבלת עול מלכות שמיים וקריאת שמע אבל לפני כן זאת תפילה שכולה על תורה. זאת הכנה לתפילת שמונה עשרה.

ההבנה השטחית תופסת שהאדם יכול לעמוד בפני המציאות של הבורא יתברך שמו אם יש לו לב טהור. מה זה משנה אם יש לו תורה או אין לו?

התפיסה הזאת נובעת מחוסר הבנה בשורש כל יצירת האדם. דייקא אהבה רבה, קריאת שמע הוא הכנה לעומד לפני המלך. **מי שיש לו לב טוב יכול להיות שהוא יכרע באתה אבל הוא לא יכול להגיע לזקוף בהויה.**

אילו לא היה כתוב בגמרא שצריך לזקוף בשם הויה, והיו שואלים כל אדם מה לעשות? היה עונה שישתחווה.

כל זמן שהאדם הוא אדם ואפילו הוא במדריגה של מידות טובות, איך יש כח לאדם לעמוד בפני בוראו? רק במקום שהקב"ה תורה וישראל חד.

כדי לעמוד באותו מקום שהקב"ה נמצא, לא לעמוד ולהתבטל, הוא חייו להיות ספוג בתורה.

כל עוד אדם אדם, גם אם יש לו מידות טובות, הוא לא עומד עם הקב"ה. בכדאי לעמוד באותו מקום שהקב"ה נמצא חייב להיות כולו ספוג באהבה רבה שבקריאת שמע.

חלק ראשון - יש מקום בו אדם קשור לקבה ע"י זה שהאדם חש קטן והקב"ה רם, ובעבודה זאת אדם מתבטל מתבטל מתבטל.

חלק שני של נפש - וברא אדם בחכמה.. מצד כך קודשה בריך הוא, ישראל ותורה חד, ואז הוא לא מתבטל אלא עומד לפני המלך. פה אדם יכול ליפול לגאווה הכי נוראית.

הרמחל אומר שאין גאווה יותר גבוה מחכמה.

שני הכוחות הם בניין כל הנפש.

כח ראשון - הכרעה, ביטול שלם למציאות הבורא יתברך שמו.

כח שני - "ואברהם עודנו עומד לפני השם" איך בגילוי שכינה יש עומד ולא ביטול? כי האדם נברא בצלמנו כדמותנו, איך מתגלה הצלם? מכח החכמה של התורה. שם יכול להיות שהקב"ה והאדם עומדים. שניהם עומדים.

זב דורש המון עבודה להשיג את שני החלקים.

רק כשהמוחין של האדם גדלים וספגים בתורה הקדושה אז הלב שלו יכול להתכופף לקב"ה והמח שלו יכול לעמוד לפני המלך.

אם יש מח בלי לב זה בעל גאווה,

אם יש לב בלי מח אז הוא מתבטל אבל לא עומד לפני המלך.

"כל היושב ושונה הקב"ה יושב ושונה כנגדו" כלומר הוא נמצא עם הקב"ה.

אם אדם לוקח אם לוקח רק את מאמרי חזל האלה ולא מקיים את "ליבי חלל בקרבי", אלא זה נאמר: "תופסי התורה לא ידעוני" וממילא הקב"ה לא יושב ושונה כנגדו כי הקב"ה לא נמצא שם.

מי שרוצה לזקוף עם שם השם, זה רק אם קודם התכופף.

אחרת זה בעל גאווה.

אין כח בנפש להעמיד את האדם זקוף רק מפני שיש בו שכל דקדושה.

לזקוף את ח"י חוליות בשדרה זה אם יש לו מידות טובות. אך איך הוא זקוף את ראשו? הרי יש בושה אז איך אפשר לזקוף את הראש? אם הראש מלא בראשית, אם הראש מלא בתורה, על זה נאמר: "כי השם יתן חכמה, ובפיו דעת ותבונה".

תחילה אדם צריך להיות בשפלות, שהראש יהיה בשפלות, שיהיה הלב בשפלות, רק אז כשילמד תורה יוכל לזקוף.

מי שזקוף ללא שפלות תחילה, זקוף כמו נחש. הוא בעל גאווה.

צריך לזקוף לא מכח עץ הדעת טוב ורע, כי אז אם זקוף הוא נחש.

כשאדם מלא בעץ החיים, תורת אמת, בטוב, אז הוא יכול לזקוף.

חס ושלוש שישאר תמיד זקוף, אלא זה מהלך של רצוא ושוב.

יש שפלות של אלוקות, לא בהמיות.

יש באדם זקוף את ראשו ועומד לפני המלך, וחוזר חלילה.

כשזקוף את גופו אפשר גם במידות טובות, אבל לזקוף את ראשו, זה צריך להיות ראש של תורה, אחרת מעולם לא יכול לזקוף את ראשו באמת.

הדברים האלה צריכים שיהיו ברורים עד למאוד.

התפיסה השטחית תופסת שכננסים לזמן תפילה אז זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד, אבל כשמבינים את מהלכי העבודה - תפילה מהדברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם.

איך אפשר שאדם יעמוד ברומו של עולם? רק אם בראש סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, על יעקב נאמר כך, מדוע? הרי הוא עמוד התורה לא עמוד התפילה. למה? כי הראשו מגיע השמימה זה רק כשמצרפים תורה לתפילה. אם לא מצרפים תורה לתפילה אז יכול להיות סולם מוצב ארצה של שפלות אבל לא יכול ראשו מגיע השמימה במדרגה של ראש שאפשר להרים את הראש עד כדי זקוף בשם הויה.

שלמות קומת האדם בכלל ועבודת התפילה בפרט היא -

לזקוף את גופו מכח גילוי מידות הקב"ה בו ולזקוף את ראשו מכח גילוי של קודשא בריך אורייתא וישראל חד.

מכח כך הוא עומד לפני המלך, מכח כך הוא יושב ושונה לפניו יתברך, ואז החיים שלו תורה עם הקב"ה ותפילה עם הקב"ה ואז הוא נמצא תמיד לפניו יתברך שמו.

- [תפילת שמונה עשרה שלם] 1]

Source: <https://bilvavi.net/shiur/שםהשםזקוף/תפילה-008-שםהשםזקוף>

Links

[1] <https://bilvavi.net/tefillah>